

False Anglicisms in French and Bulgarian

Alexandra Bagasheva (Sofia) and Vincent Renner (Lyon)

Настоящата статия предлага сравнително описание развитие на псевдоанглицизми в французски и български езици. Во французски съществуват два пъти повече псевдоанглицизми, отколкото в български, но процесите, които водят до възникването на псевдоанглицизми, почти еднакви в двата езици, включващи и относителна дял на различните процеси. Ведущите са елипсис и ресемантизация, причём всеки един от тях обуславя появяването на около 40% псевдоанглицизми в двата езици. Третият основен процес, в резултат на който възникват около 10% псевдоанглицизми в анализирания база данни, – това композиция. Во французски открива се по-голямо лексикално разнообразие, сред които псевдоанглицизми срещат се достатъчно количество прилагателни и глаголи, което не е характерно за български език. Примечателен е фактът, че немалка част от съществуващите в двата езици псевдоанглицизми са общи – 40% български псевдоанглицизми срещат се во французски, а около 20% французски псевдоанглицизми съществуват в тази или друга форма в български език.

This article offers a contrastive description of the phenomenon of false Anglicization in French and Bulgarian. French has about twice as many false Anglicisms (FA) as Bulgarian, but the distribution of the different processes of false Anglicization is very much the same, with two major processes – ellipsis and resemanticization – each accounting for about 40% of all FAs in the two languages, and a third process – compounding – accounting for another 10% of the two datasets. French contrasts with Bulgarian in its variety of lexical types and boasts a number of adjectival and verbal units, two categories which are virtually absent in Bulgarian. Another noteworthy fact is that the two languages share a considerable number of items: Bulgarian shares about 40% of its units with French, and French about 20% of its units with Bulgarian.

Keywords: French, Bulgarian, English, contact linguistics, false Anglicism

Псевдоанглицизмите във френския и в българския

Александра Багашева (София) и Венсан Рене (Лион)

Настоящата статия предлага качествено сравнително описание на развитието на псевдоанглицизмите във френския и в българския език, като основният фокус пада върху типологизацията на видовете псевдоанглицизми и очертаване на основните прилики и разлики в процесите на поява на псевдоанглицизми в двата езици. Във френския псевдоанглицизмите са два пъти повече, отколкото в българския, но процесите, които водят до възникването на псевдоанглицизми, са почти еднакви в двата езици, включително и относителният дял на различните процеси. Два са водещите процеси – елипсис и ресемантизация – като всеки един допринася за около 40% от псевдоанглицизмите в двата езици. Третият основен процес, чрез който възникват около 10% от псевдоанглицизмите в анализирания база данни, е композицията. Във френския се наблюдава по-голямо лексикално разнообразие, като са налице доста прилагателни и глаголи, които като псевдоанглицизми почти не се срещат в българския език, поради факта, че в българския език е налице съгласуване по род и число и прилагателните обикновено се адаптират посредством роден деривационен материал, а глаголите се дооформят, за да могат да се впишат лесно в морфологичната парадигма на глагола в българския. Забележителен е фактът, че двата езици споделят голяма част от съществуващите псевдоанглицизми – 40% от българските псевдоанглицизми се срещат във френския, а около 20% от френските псевдоанглицизми съществуват под някаква форма в българския език. Обяснението на тези факти е сложно и изисква мултидисциплинарен подход, което е следваща стъпка в изучаването на псевдоанглицизмите в езиците по света.

e-mails: abagasheva@gmail.com
vincent.renner@univ-lyon2.fr